

**XXXVI CONCURS DE PROSA I POESIA EN CATALÀ PER A NO
PROFESSIONALS 2024**

**Obres guanyadores en categoria de poesia, joves de 12 a 14
anys**

1r premi: Nahia Lasheras Escolas

Jo no et vaig conèixer però...

Jo no et vaig conèixer però...

m'hagués agradat

veure el teu somriure il·luminat

i els teus ulls al meu costat.

Jo no et vaig conèixer però...

tothom em diu

que els meus ulls verds com el mar

s'assemblen molt als teus ulls com l'oceà.

Jo no et vaig conèixer però...

anem a veure't dues vegades l'any

però només veig el mar, buit

com el meu cor perquè tu no ets aquí.

Jo no et vaig conèixer però...

m'ensenyen fotos teves

i em serveixen de consol,

veient el teu rostre feliç

amb un somriure encomanadís.

Acaricio la foto,

tanco els ulls i penso...

Què passaria si tu

no fossis tan lluny?

Jo no et vaig conèixer però...

quan em parlen de tu,

el cor se'm va fent petit

i poc a poc els ulls

se m'omplen de llagrimetes

que ràpid cauen com pètals.

Jo no et vaig conèixer però

l'únic que sé és que

falta una copa a la taula

i sobra una ànima al cel.

2n premi: Daniela Moral Vega

La lluna i els seus amics

La lluna, la lluna,
la lluna al cel,
sembla una moneda
de plata i mel.

La lluna és gran,
la lluna és rodona
com una pilota
ben grossa.

La lluna brilla
i il·lumina la ciutat,
però no ho faria així de bé,
si la seva amiga estrella
no brillés també.

Quan el final de la nit arriba,
llisca al cel la lluna

i s'amaga a l'horitzó
deixant al firmament
un rastre color pruna.

Darrera seu apareix el sol
que ens il·lumina un nou dia
per començar-lo
amb alegria.

EL MAR

En vaixell vaig jo,
entre onades i escuma.

Una brisa marina em va a la cara.
El cor em batega molt fort.

De la llibertat del mar
jo m'he enamorat.

L'horitzó ja no m'importa,
ni tampoc el que passarà.

En vaixell vaig jo,
entre onades i escuma.

3r premi: Natàlia Escorza Solé

Créixer

Créixer és adonar-te que
les persones del teu voltant canvien.

Créixer és començar a preocupar-te pel teu físic,
pel teu futur i per les teves notes.

Créixer és no recordar-te de quan et vas posar
aquella samarreta que tant t'agradava abans.

Créixer és començar a pensar més pels altres
que per tu mateixa.

Créixer és adonar-te que ja no t'agrada la cançó
que tant escoltaves de petita.

Créixer és començar a passar cada cop menys de temps
amb la teva família.

Quan l'escola et fa estressar-te
en comptes de fer-t'ho passar bé.

Créixer és oblidar, perdonar,
saber estar.